



ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ԹԻՎ 2 ԴԱՏԱԿԱՆ ԿԱԶՄԻ  
Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ Ը

ԱՆՀԱՏԱԿԱՆ ԴԻՄՈՒՄԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼԻՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԻ ՎԵՐԱԲԵՐՑԱԼ

Քաղ. Երևան

21 մարտի 2016թ.

Հայաստանի Հանրապետության սահմանադրական դատարանի  
թիվ 2 դատական կազմը՝

Նախագահությամբ՝ Հ. Նազարյանի  
Անդամակցությամբ՝ Կ. Բալայանի  
Ա. Խաչատրյանի

Ուսումնասիրելով Լուսինե Հարությունյանի անհատական դիմումի ընդունելիության  
հարցը,

**Պ Ա Ր Զ Ե Ց.**

1. Համաձայն ՀՀ Սահմանադրության 101-րդ հոդվածի 1-ին մասի 6-րդ կետի՝ Լուսինե Հարությունյանը 02.03.2016թ. դիմել է ՀՀ սահմանադրական դատարան՝ խնդրելով որոշել Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 182-րդ հոդվածի (սանկցիան նախատեսող դրույթի մասով)՝ ՀՀ Սահմանադրության 1-ին, 3-րդ, 28-րդ, 29-րդ, 60-րդ /1-4-րդ մասեր/, 71-րդ, 78-րդ, 79-րդ, 80-րդ և 81-րդ հոդվածներին համապատասխանության հարցը:

Դիմողի համար բացասական իրավական հետևանքներ է առաջացրել թիվ ՎԴՅ/0022//05/14 գործով դատարանների կողմից նրա նկատմամբ կիրառված և դատական ակտերում անմիջականորեն վկայակոչված՝ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ

օրենսգրքի 182-րդ հոդվածը, որի հիման վրա դիմողը ենթարկվել է վարչական պատասխանատվության՝ 50.000 /հիսուն հազար/ ՀՀ դրամի չափով տուգանքի:

Ըստ դիմողի՝ անկախ նրանից, թե ինչ բովանդակությամբ օրինական պահանջ է ներկայացվել քաղաքացուն ոստիկանության գորքերի զինծառայողի կամ ոստիկանության ծառայողի կողմից, այդ պահանջի չկատարումն ինչ հանգամանքներում և ինչ գործողություններով է դրսևորվել և ինչ հետևանքների է հանգեցրել, ինչպես նաև անկախ պահանջը չկատարած քաղաքացու անձից, նրա մեղքի աստիճանից, գույքային դրությունից, մեղմացնող կամ ծանրացնող հանգամանքների առկայությունից՝ բոլոր զանցառուները, Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 182-րդ հոդվածին համապատասխան, պետք է ենթարկվեն միևնույն վարչական տույժի՝ սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հիսնապատիկի չափով տուգանքի ձևով, իսկ իրավակիրառողն այս կանոնից շեղվելու, նախատեսված տուգանքի չափը նվազեցնելու որևէ իրավական հնարավորություն չունի:

Դիմողը մատնանշում է, որ վիճարկվող դրույթը համապատասխան իրավախախտման դեպքում չի սահմանում ոչ այլընտրանքային պատասխանատվության միջոց կիրառելու հնարավորություն և ոչ տուգանքի առավելագույն կամ նվազագույն պահանջներ, որոնց շրջանակներում իրավակիրառողը կկարողանար, գործի հանգամանքներից ելնելով, ընտրել համարժեք պատասխանատվության միջոց համապատասխան իրավախախտումը կատարած անձի համար՝ դրանով իսկ ապահովելով հավասարության, համաչափության և արդարության սկզբունքների պահանջները:

Միաժամանակ, դիմողը ներկայացրել է միջնորդություն պետական տուրքի վճարումից իրեն ազատելու վերաբերյալ:

2. Ելնելով դիմումի և կից փաստաթղթերի ուսումնասիրությունից և ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՀՀ օրենքի 32 և 69-րդ հոդվածների պահանջներով՝ ՀՀ սահմանադրական դատարանի թիվ 2 դատական կազմը գտնում է, որ առկա չեն Լուսինե Հարությունյանի դիմումի քննության ընդունումը մերժելու հիմքեր, քանի որ՝

- դիմումում առաջադրված հարցը ենթակա է սահմանադրական դատարանին,
- դիմողն իրավասու է դիմել սահմանադրական դատարան,
- դիմումում առաջադրված հարցի վերաբերյալ առկա չէ սահմանադրական դատարանի որոշում,

- դիմումի առարկայի վերաբերյալ այլ դիմումի հիման վրա սահմանադրական դատարանում գործի դատաքննություն չի իրականացվում,
- դիմողը սպառել է դատական պաշտպանության բոլոր միջոցները:

Ելնելով վերոշարադրյալից և ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՀՀ օրենքի 31 և 69-րդ հոդվածներով՝ ՀՀ սահմանադրական դատարանի թիվ 2 դատական կազմը

### **Ո Ր Ո Շ Ե Ց .**

1. «Լուսինե Հարությունյանի դիմումի հիման վրա՝ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 182-րդ հոդվածի՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործն ընդունել քննության:

2. Լուսինե Հարությունյանին ազատել պետական տուրքի վճարման պարտականությունից:

3. Հաշվի առնելով այն հանգամանքը, որ ՀՀ սահմանադրական դատարանը 2016 թվականի փետրվարի 2-ի ՍԴԱՈ-6 աշխատակարգային որոշմամբ «Կիմ Մինասյանի դիմումի հիման վրա՝ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 182-րդ հոդվածի՝ ՀՀ Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործն ընդունել է քննության և գործի դատաքննությունն սկսելու օր է նշանակել 2016 թվականի մայիսի 17-ը, առաջարկել՝ ղեկավարվելով «Սահմանադրական դատարանի մասին» ՀՀ օրենքի 39-րդ հոդվածի պահանջներով, խնդրո առարկա գործը միավորել վերոնշյալ գործին:

4. Սույն գործով դատավարությանը որպես պատասխանող կողմ ներգրավել ՀՀ Ազգային ժողովին:

**Նախագահող՝**

**Անդամներ՝**

21 մարտի 2016 թվականի  
ՍԴԴԿՈ/2-8